

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Επιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τὰ κατ' ἔξοχον παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑψηλοῦς καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένου Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΑ
Ἐσωτερικῶς : Ἐξωτερικῶς :
 Ἐτησίᾳ δρ. 8,— Ἐτησίᾳ φρ. 10,—
 Ἑξάμηνος 4.50 Ἑξάμηνος 5.50
 Τριμήνιος 2.50 Τριμήνιος 3,—
 Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
 ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
 Διὰ τῶν Προσκόμων, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 16
 Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν Α' καὶ Β' περιόδου τιμῆνται ἕκαστον λ. 25
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 Ὅδος Ἐδριαιδοῦ ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 20ος Ἐν Ἀθήναις, 29 Δεκεμβρίου 1912 Ἔτος 35ον.—Ἀριθ. 5

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΖΟΚΕΪ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' (Συνέχεια)

Ὁ μικρὸς Ἀγγλὸς ἀπεφάσισε τότε νὰ ὁμιλήσῃ. Μὲ μεγάλην ἀξιοπρέπειαν καὶ μ' ἕνα χαριτωμένον μορφασμὸν περιφρόνησεως, εἶπε :

— Μάλιστα... εἶμαι Τζόκευ. Τζόκευ ὅμως γιὰ νὰ καβαλλικεύῃ ἄλλογα, οὐ γιὰ νὰ καβαλλικεύῃ γαϊδουρία !
 Γενικὸς ὑπεδέχθη αὐτὴν τὴν ἀπάντησιν. Κι' αὐτὸς ὁ Λωζὲν δὲν ἠμπόρεσε νὰ μὴ εὐθυμήσῃ μὲ τὴν περιφλαυτικὴν τοῦ μικροῦ τοῦ ὑπηρετοῦ καί, ἀντὶ νὰ θυμώσῃ, τὸν ἐδικαιολόγησε.

— Ἦχεις δικη, Μπόμπη, τῷ εἶπε. Ἐννοῶ, ὅτι ἡ ἀξιοπρέπειά σου θίγεται κάπως, ἀλλὰ λάβε ὑπ' ὄψει σου, ὅτι αὐτὸ εἶνε μίᾳ ἀρχῇ. Ἐγκαινιαζόμεν σήμερα τὰς ἵπποδρομίας εἰς τὴν Γαλλίαν μὲ μίαν ὄνοδρομιαν, ἀλλὰ σὲ λίγο θὰ ἔχωμεν ἵπποδρομίας ἀληθινὰς, μὲ ἄλλογα, ὅπως γίνονται εἰς τὴν πατρίδα σου. Ὁ δοῦξ μᾶς τὸ ὑπεσχέθη.

— Βεβαίωτατα, ὑπέλαβεν ὁ δοῦξ Ἄρτουᾶ. Κόριοι, μετὰ ἕνα μῆνα, σὰς διδῶ συνέντευξιν εἰς τὴν κεδιάδα τῶν Σαμπλόν.

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀνθιουσιζμοῦ, τὸν ὁποῖον ἐξήγειρεν ἡ ἐπίσημος αὐτῆ ἀναγγελία, ὁ Λωζὲν ἐπροσέπαθη νὰ νικήσῃ καὶ τοὺς τελευταίους δισταγμούς τοῦ Μπόμπη.

Τῷ ἐξήγησεν, ὅτι σκουδαῖα

στοιχίματα εἶχον ἤδη τεθῆ καὶ ὅτι θὰ ἔτρεχεν ἐνώπιον τῆς βασιλείσσης. Ἦσο βέβαια μίᾳ τιμῇ, ἱκανῇ νὰ τὸν ἀποκημιώσῃ διὰ τὴν ταπεινώσιν ποῦ θὰ ἠθοῦνετο, καβαλλικεύων ἀπλοῦν γαϊδουρίων.
 Κι' ἐπιτέλους ὁ Μπόμπης ἐπέισθη.
 Μ' ἕνα πῆδημα εὐρέθη εἰς τὴν γάγγην τοῦ γαϊδουρέλλου, ποῦ τοῦ ἐβίβεν ὁ κύριός του, ἤρπασε τὰ ἴνια, ἐρριψε βλέμμα περιφρόνητικὸν πρὸς τὰ ἄλλα παιδιὰ

ποῦ εἶχαν ἤδη καβαλλικεύσῃ κι' ἐπῆγε νὰ σταθῆ μαζὶ τῶν παρὰ τὸν σῦλον, ὁ ὁποῖος ἐσημίωσεν τὴν ἀφειτηριαν. Ἐκεί, καθὲς αὐλικὸς ἐβίβεν εἰς τὸν τζόκευ τοῦ τὰς τελευταίας ὁδηγίας, θὰ ἔκαμναν δύο φορές τὸν γύρον τοῦ λειβαδιοῦ καὶ θὰ ἐσταματοῦσαν εἰς τὸν σῦλον ποῦ ἦτο ἀπέναντι τῆς βασιλείσσης.
 — Ὡλλ ράϊτ ! εἶπεν ὁ Μπόμπης σοβαρῶς. Ἐνόησα τί θέλετε :

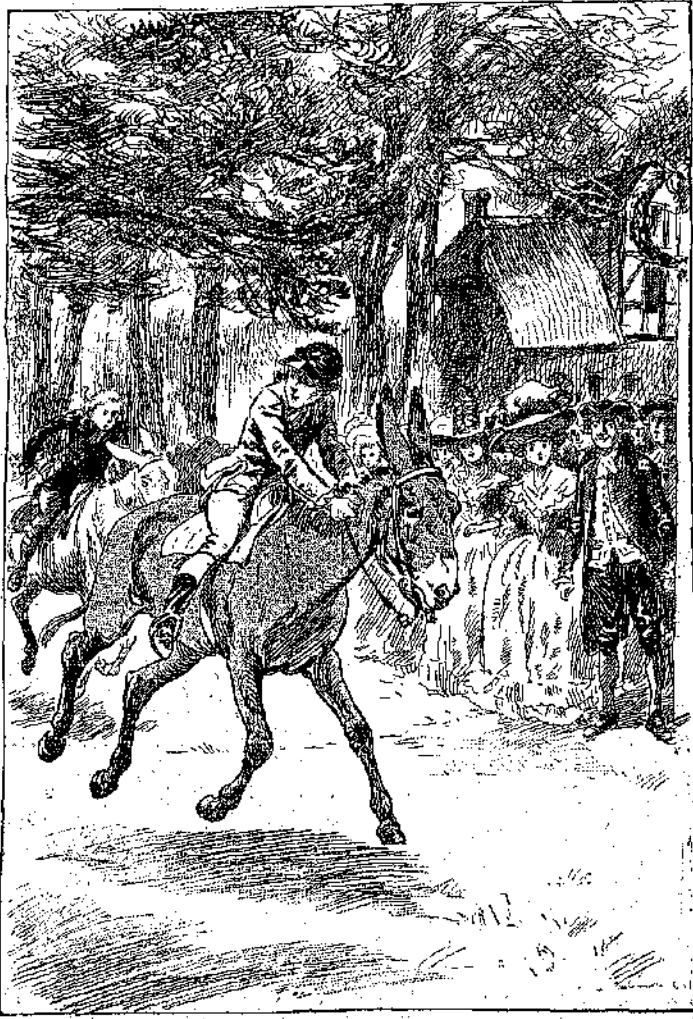
— Μάλιστα, μάλιστα ! εἶπαν καὶ τὰ ἄλλα παιδιὰ ἐνθουσιασμένα.

Ὁ νικητῆς

Ὅπως γνωρίζουν ὅλοι, φεῖ ! — ὁ γαϊδουρὸς εἶνε ζωὸν πετρωμάτινον καὶ βραδευκίγητον. Διὰ τοῦτο, μὲ ὅλους τοὺς ἀγῶνας τῶν παιδιῶν, ὠπλισμένων μὲ τεραστίας βέργας, τὰ ὑπεζύγια των, ἀναίσθητα πρὸς τὴν τιμὴν ποῦ τοὺς ἔκαμναν νὰ τὰ μεταμορφώσουν εἰς ἵπποδρομικά, δὲν ἐνόουσαν νὰ προχωροῦν παρὰ μὲ τὸ ὀκνότερον βῆμά των. Τὸ ἕνα ἐκλωτσοῦσε, τὸ ἄλλο ἐπιπεθεχώρει, τὸ τρίτον ἐστριφοχώριζε καὶ τὸ θέαμα ἦτο τόσῳ κωμικόν, ὥστε ἡ βασιλίςσα καὶ οἱ αὐλικὸι ἐγελοῦσαν μὲ τὴν καρδίαν των.
 Ὅσοι ὅμως εἶχαν βάλῃ στοιχίματα, δὲν ἐπαυαν νὰ ἐνθαρρύνουν μὲ φωνὰς καὶ χειρονομίας τοὺς τζόκευ των.

— Ἐμπρός, γαλάτεις ! ἐφώναζεν ὁ πρίγκηψ Νασσῶ.
 — Γκόου ὄν ! Μπόμπη ! οὐρλιαζεν ὁ δοῦξ Λωζὲν.

Ὁ Μπόμπης, ἤρμεος, ἀτάραχος, ὡς νὰ μὴ ἤκουε τίποτε, ἄφινεν ἤσυχον τὸ γαϊδουράκι του, τὸ ὁποῖον ἐστριπόδιζε τελευταῖον, ἐνῶ οἱ ἄλλοι αὐτοσχέδιοι τζόκευ,

* Ἐφῆσεν μὲ μεγάλον καλπασμὸν εἰς τὸ τέμα. (Σελ. 38 στ. α')

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ

ΟΙ ΑΚΟΥΡΑΣΤΟΙ ΧΟΡΕΥΤΑΙ

Μεθαύριον είνε Πρωτοχρονιά. Τα παιδικά δωμάτια θα γεμισούν πάλιν παιγνίδια, με τα οποία θα παίζουν όχι μόνον τα μικρά παιδιά, αλλά και τα μεγάλα...

χίζει τίποτε. Βλέπετε αυτά τα άνθρωπάκια; Είνε οι «ἀκούραστοι χορευταί» ή καλλίτερα βαλισταί, διότι είνε το παιγνίδι στρογγυλίζου διαρκώς. Πρώτα-πρώτα θα τανυγράψετε όπως είνε, (και μ' εκείνο το ημικύκλιον που έχουν εις τα πόδια των), θα τα κολήσετε εις ένα λεπτόν χαρτονάκι διά να στεκωνται, θα τα χρωματίσετε διά να είνε εύμορφα και θα τα περιβήσετε ίσα-ίσα με τας γραμμάς των, διά να φαίνονται σωστά άνθρωπάκια.

Πώς θα τα κάμετε τώρα να χερεύουν; Δι' αυτό δεν θα σάς χρισιασθή παρά να προμηθευθήτε μίαν γυάλινην πλάκα, τετραγωνην, που κόθε πλευρά της να είνε 25 εκατοστά του μέτρου. (Αν δεν εύρετε εις το σπίτι κανένα στασιμένον τζάμι από ποράθυρον, είνε μπουρτίε να γράσατε από τίν φαρμακείην με όλιγες δεκάρες.) Πρέπει ακόμη να προμηθευθήτε και μερικά γυαλιά στρογγυλά, διακάρα, από ένεύνα όμως να έντελώς κυρτά (μπομπέ) τα οποία έβαλαν μίαν φοράν εις τα ωρολόγια της τσέκης. Σήμερον εις τα ωρολόγια βάξουν γυαλιά ίσα, επίπεδα. Αυτά δεν κάμνουν. Είμπορείτε όμως να εύρετε μερικά και από τα παλαιά εκείνα, είτε εις κανέν ύαλοπωλείον, είτε εις κανέν ωρολογοποιόν, είτε εις κανέν φαρμακείον. Διότι τα μετοχειρίζονται και οι φαρμακοποιοί διά να αναλύουν μέσα κάποια φάρμακα.

Όπως εβήκατε, και αν δεν τα εύρετε χρίσμα, μικρά πράγματα θα σάς κοστίσουν και αυτά. Και τώρα, έλατε να κάμωμεν ένα πείραμα. Κρατήσατε την γυάλινην πλάκα σας όριζοντίως, χύσατε προς το επάνω μέρος μίαν σταγόνα νερού, τοποθετήσατε επάνω εις την σταγόνα το γυάλινον διακάριον (με την κυρτήν του επιφάνειαν προς τα κάτω) και πλαγιάσατε όλιγον την πλάκα, ώστε να σχηματισθ, κεκλιμένον επίπεδον. Τι θα συμβή νομίσετε; Το διακάριον θα κυλήσ, ίσα ως κάτω: «Όχι, καθόλου. Προς μεγαλήν σας εκπλήξιν, το διακάριον θάρχισ, να

περιστρέφεται, να γυρίσ, γρήγορα-γρήγορα και να προχωρή επάνω εις την πλάκα, περιστρεφόμενον όλοεν γρηγορώτερα. Έβησαν ως την άκρην; Πριν πέρσ, κάτω, πλαγιάσατε την πλάκα σας από το αντίθετον μέρος, και το διακάρι θάρχισ, πάλιν να γυρίσ, διά να φθάσ, εις το σημείον, από το όποιον έβηκινησε.

Αυτό είνε το πείραμα. Αν δεν σάς επιτύχ, με την πρώτην, μήν απέλιποθήτε. Το νερόν που έχύσατε ίσως δεν θα ήτο αρκετόν· πρέπει να βάλετε λιγάκι περισσώτερον. Η πλάκα σας ίσως δεν θα ήτο αρκετά καθριζμένη· πρέπει να την πλύνεται πάλιν και να την τρίψετε καλά-καλά... Όταν διά το διακάριον, αυτό πρέπει να είνε τελείως κυρτόν, καθαρόν σφαιροειδέ, ώστε όταν το βάλετε επάνω εις την πλάκα, έν μόνον σημείον της επιφάνειάς του να εφάπτεται. Μερικά γυαλιά ωρολογίων, κυρτά μόν, αλλά που έχουν εις την μέσην ένα κύκλιον επίπεδον, δεν κάμνουν. Τα επίπεδα τα έννοείτε: Δεν έχετε παρά να κολήσατε μέσα εις κάθε διακάριον από ένα χορευτήν, απ' αυτούς που έτοιμάσατε. Και θα τούς κολήσατε με όλιγην γόμην, από το ημικύκλιον που έχουν επίτηδες εις τα πόδια των. Έπειτα θα επαναλάβετε το πείραμα μαζί με τούς χορευτάς, και θα τούς ίδητε ούτω να στρογγυλίζου ακούραστοι επάνω εις την πλάκα, που θα τούς ως αϊθουσα χορεύ.

Ότε μηχανή λοιπόν, ούτε κούρδισμα, ούτε τίποτε. Με το απλούστατον μέσον που σάς είπα, είνε μπουρτίε να ποικιλήσατε, ένα νεοσμιμάτατον παιγνιδάκι, που διασκεδαστικόν, και το όποιον γίνεται ακόμη περισσώτερον, όταν ξεύρη κανείς να διευθύν, καλά τούς χερυτάς του, ένα-ένα, δύο-δύο, ή και περισσώτερους μαζί, επάνω εις την πλάκα. Χρειαζεται βέβαια κάποια δεξιότη, διά να κινείται την πλάκα όπως πρέπει. Άλλ' εις αυτό θα σάς οδηγήσ, ή πείρα. Έτσι απ' μικράν εξάσκησιν, θα είθετε οι δεξιότεροι, διευθύνεται τών ακούραστων χορευτών σας.

Ο ΑΖΑΡΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΚΑΚΟ ΚΟΝΑΚΙ

Κουρασμένοι από τη μακρά έδωσ,ορία και βρεγμένοι από το νερόχιονο ως τα κόκκαλα, είδαμε με λαχτάρα ν' απορρίψουμε στα πλαγία του βουνού τα λιυκά σπιτάκια του χωριού. Τα πόδια μας έγιναν έλασπριτερα και ή πείνα μας μεγαλειότερα. Καθένας μας έφανάσθη μία καλή φωτιά, έπληρωμα στο παραγκών και καμιά κόστα ψητή, έπί πλέον δε έγω ένα ζεστό σταβλό διά το άλογον μου και κριθάρι μπόλικο. Έσχηκάσαμε

λοιπόν ψηλά το κεφάλι, έντάξαμε με δύναμι της λάσπης από τα πόδια μας και με καινούργια δύναμι τραβήξαμε κατά το χωριό. Ός και αυτό το άλογό μου, σαν να μυρίστηκέν έξ ένστίκτου το κριθάρι, έκινούσε με γοργάδα τα πόδια του, ως να μην ήτανε νησιτικό δύο ήμέρες. Η ήμέρα έτελείωνε, το φώς ήρχισε να όλιγοστεύη και το χιόνι να γίνεται πυκνότερο. Τα καπέλα και οι όμοι μας ήρχισαν να λευκαίνονται και το ψυχός να τούλι. Όλιγον ακόμη και μπαιναμε στο χωριό. Τα της ήμέρας εκείνης θα έτελείωναν και ή γλυκετά ζεστασία της γωνιάς θα μας έφερε για μιά νύχτα στο σπίτι μας.

Παραδόξως όμως, από κομμίαν ούλιαν δεν άνέθρωσκε κανός, αν και ή ώρα του έτους και της ήμέρας αφήσει τούτο, ούτε σκύλοι εγαύγισαν. Άλλ' ημεές δεν έπροσέχαμεν εις ταιούτας λεπτεμρείας. Καθένας μας είχε καταστρώσ, το στέδιόν του και έσπευδε να το πραγματοποιήσ, μετ' όλιγον όμως και τα στέδια μας διελύθησαν ως κανός, και αι

έλιπδες μας ούκτως διεψεύσθησαν. Το χωριό είχε πυρποληθή. Ητο Τουρκικόν και οι Έλληνες άντεκδικούμενοι, το είχαν πυρπολήσ, πρό δύο ήμερών, αφού προηγουμένως έφρόντισαν να το καθαρίσουν έπιμελώς από τήν σιτάρι, τή κριθάρι, τα έπιπλα και άλλα διάφορα πράγματα, που ήσαν μέσα στα σπιτία. Οι κάτοικοι, όσοι δεν έπρόφθασαν να φύγουν, έσκοιτώθησαν ή ένάθησαν. Από όλα τα σπιτία είχαν μείνη μόνον οι τέσσαρες τοίχοι και αυτοί επικίνδυνον να μας πλάκώσουν. Ηλπίζαμε να μας ζεστάνη ή φωτιά και τώρα ή φωτιά έγινεν αίτια να ξεπαγιάσωμεν διην την νύχτα! Ούτε στέγη, ούτε τζάκι, ούτε φωμί, αλλά καντεύ έρημωσ, και κρύο.

Σιωπηλοί και δούθυμοι έγουρίζαμε τούς δρόμους του χωριού να εύρωμεν έστω και ένα σπίτι γερό. Ματαίως όμως, οι Έλληνες είχαν εκπληρώσ, κάλως το καθήκον των. Απ' έξω από ένα πυρπολημένο σπιτάκι, επάνω σε άγρυα, διέκρινα να καθωνται δύο γερωντάκια,

άνδρας και γυναίκα. Καθισμένοι σταυροπόδι και οι δύο, με συμμμένα προς τη γή τα κεφάλια, έφαινοντο περιμένοντες με ύπομονή το θανάτο τους. Τα γηρατεία και ή στοργή προς το σπιτί τους, όπου τόσα χρόνια έπέρασαν μαζί, δεν τούς άφησαν να φύγουν. Ηθέλαν να ξεψυχήσουν μαζί έστω και από κάτω από τα καπνισμένα έρείπια του σπιτιού των. Εις το άκτισμα τών βημάτων μας, ή γργά έσκέπασε το πρόσωπόν της να μη το ίδη ξένος άνθρωπος, χωρίς ούτε αυτή ούτε ο γέρος της να κυτάξουν προς ημάς. Έκέντησα το άλογό μου και έπληρωσα.

— Έκρηξ βαρ; (φωμί είνε;) ήρώτησα. — Γιόκ! μετ' άπηνήτησεν ο γέρος και ύψωσε τα βλέμματά του, εις τα όποια διεφαινετο ή άσχημή άκελισία.

Έβησα εις το σακκιδίό μου, ήβρα ένα κομμάτι κουραμάνα, που είχα διά το δείπνόν μου, και το έδωκα στους Τούρκους.

Θεσσαλονίκη, 8 Δεκεμβρίου 1912 Π. Α. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Καλλιτεχνήματα που λιώνουν

Εις το προηγούμενον φύλλον, είπαμεν δια τον περίεργον καλλιτεχνικόν Διαγωνισμόν, ο όποιος κατ' έτος εις

μίαν πολιτήν της Γερμανίας κ' έδημοσιεύσαμεν ως δείγμα το χιόνινον άγαλμα ενός πυροβολητού πλησίον του πυροβόλου του. Ίδου σήμερα άλλα δύο από τα περίεργα αυτά καλλιτεχνήματα που λιώνουν. Το ένα παριστά άγελάδα, άκόλουθουμένην από το μωσαράκι της και το άλλο ένα κορίτσι που βόσκει κόττες και χήνες. Δεν είνε καθόλου άσχημα, μα την αλήθεια, αν λάβωμεν υπ όψει μας ότι έγιναν από χιόνι και από ανθρώπους που δεν έσπούδασαν γλυπτικήν. Όταν θα χιονίσ, κ' έδω, δοκιμάσατε να τα μνηθήτε—και τότε θα ίδητε τί δύσκολον που είνε... Τα τρία δημοσιευθέντα έργα, είνε εκείνα που έπήραν τα τρία πρώτα Βραβεία.

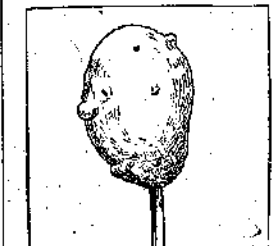

Περίεργον φάρμακον

Εις την κιλίδα του Γιαντις, οι Κινέζοι φαρμάκων κατά πολυ περίεργον τρόπον. Έξαπλώνονται πρηνείς εις μικρόν σκαφίδιον από λυγαριάν, και συλλαμβάνουν με τα χέρια των τα ψάρια εις τούς άδαθεις ποταμούς του μέρους εκείνου. Άς προσθέσωμεν, ότι οι φαρμάδες αυτοί είνε πολυ επιδέξιοι, διότι όλιγοί βέβαια θα ήμπορούσαν να καυχχθούν ότι κάμνουν το ίδιον.

Τί είνε πάλιν αυτό;

Απλούστατα μία πατάτα! Άλλά τραστία και άνθρωπόμορφος. Ένα μεγάλο κεφάλι με μύτην, με μάτια, με στόμα, με αυτία και... με έλθάν εις την φαλάκραν. Ζυγίζει 1192 γραμμάρια, και εύρέθη εις ένα άγρον τών περιχώρων του Λονδίνου.

Έβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί

Μαγική Εικόνα

Έστιάη υπό του Σημαιοφόρου Έλληνας

Ηύρα ένα ζευγάρι παπούτσια και να το ένα. Το άλλο ξέρετε που το έβαλα;

Άήλωσ, Αι λύσεις—δωροθήποτε ζητημάτων του αυτού φυλλαδίου, — συνοδεύονται υπό ενός μόνον δεκαλέπτου γραμματοσήμου.

Λύσεις του 3ου φυλλαδίου

α.) Όκτώ χρόνια. Ο αριθμός σχηματίζεται με τα δύο μανικέτια του. —β.) Η έπιμέλεια νικά όλας τας δυσκολίας. —γ.) Φλωρίνα, Σέρβια, Κόζανη, Κατερίνη.

πειθή εις τὸ ζῶν φύλ.) 25η Μαρτίου, α. Ἀνοξίς, κ. Ἐνα Χιωτῶν, α. Ζωφωρίτις, κ. Ὠρίων, α. Γλυκεία Αἰθρα, κ. Ματωμένο Φεγγάρι, α. Φλογέρα τοῦ Βασίλη, α. Τρελλοκόριστος, κ. Σχοινιστόλοτος Κίος, κ. Σπίγος, κ. Μαρωμαρωμένος Βασιλῆς, α. Ἀρωμα τῆς Σωτηρίας, κ. Παπαροῦνα, κ. Ἀνθρακίς τῆς Θελήσως, κ. Κυρία Λαομῶτις, κ. Ἀθηναῖος Ἰππότης, α. Ἑλληνικό, Ἀσράκι α.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν νὰ ταλλάξουν: τὸ Σύμβουλον τοῦ Χριστιανισμοῦ (D) μὲ Τέλλον Ἀγραν, Κρητικοπούλιαν, Σανθὴν Μονομή, Ἑλληνικήν Καρδιάν, Σαμίαν Ἡραν, Ἑλληνοπούλιαν.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς Ρ (τόμον 1901) ἔστειλα ἑλπίζω νὰ τὴν ἔλαβες ἤδη ὅλα· Σφίγγα (Ἐλαθα, εὐχαριστῶ) Ἑθνηκὴν Αἴγλην (ἔχει καλῶς) Φυσιολόγηδα (χάρτην λύσεων ἔστειλα εὐχαριστῶ πολὺ.) Ρῶμα τοῦ Βασίλειου (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα· αἱ ἐπιστολαὶ σου μοῦ ἀρέσουν καὶ ἔνοια σου χαριεπιστολὰ εἰς τὴν νείαν μας καὶ περιμένω νὰ μοῦ γράψῃ.) Βασιλοῦσαν τῆς Κύπρου (Λαομαρτον ἔστειλα.) Λατρευτὴν Κωνσταντίνου (ἔστειλα, εὐχαριστῶ) Ἀνοξίς (ναί, καὶ τὸ ἔστειλα) Μικρὸν Τζουῦ (15 λεπτά τὸ τετραδίου) διάβασε τὸν Ὀδηγόν, εἰς τὸ 1ον φυλλάδιον, νὰ τὰ ἴδῃς ὅλα·) Λαρωσατοφῆ Ὀλυμπιονίκην (αἱ παραγγέλαι σου ἐξετελέσθησαν κ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν ἀνεργίαν· ὁ κύριος ἐκείνος ἐν συντηρησίᾳ μετὰ τῆς ἀδελφῆς τοῦ, καὶ ἄλλου; φίλους μου ἐδοκίμασε νὰ ποσπάσῃ, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἠθέλησε νὰ τὸν βοηθήσῃ, ὅπως λέγεις, νὰ φῶν κ' ἄλλα...) Νόμις (βραβεῖον καὶ λοιπὰ ζητηθέντα ἔστάλησαν ἔλαθα καὶ τὴν τελευταίαν Στατιστικὴν σου καὶ σ' εὐχαριστῶ πολὺ ὁ κ. Σ. εἶνε πολὺ καλλίτερα τῶρα ἀλλὰ δὲν ἔξερχεται.) Ἐνα Χιωτῶν (καὶ ἡ ἰδική σου Στατιστικὴ ἑλληνική, βραβεῖον ἔστειλα· ἡ ἐπιστολή σου ὑπεριστατή) Τέλλον Ἀγραν (εἶνε πολὺ ἐκτενές, αὐτὸ μόνον· καὶ φέτος θέλω νὰ προτιμῶ τὰ συνταμῶτερα ὁ κ. Σ. δὲν ἐνόησε, διὰ ποῦν ἄνδρα; λέγεις;) Ἐνά. Α. Καρ. (εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις;) Μαστρογαλαστὴν (ἀφοῦ ἔγινε λάθος, διορθώνεται· νὰ μοῦ σταλῆς πίσω τὸν 20ὸν καὶ νὰ αὐτὸ σταλῆς τὸν 22ον.) Γλυκείαν Αἰθραν (ἐλήφθησαν ἄστυχως, ἡ Μαγική Εἰκὼν δὲν εἶνε καταλλήλως σχεδιασμένη διὰ ταυτογράφου· αὐτὰ ποῦ δημοσιεύω, μοῦ ἀλλάσσονται ἔτσι, ὅπως τὰς βλέπεις) Ἀφροδίτην τῶν Μωδίκων (ἔστειλα) Χ (ἀπειναντίας, μὲ τὸ μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον ἐδίδαξα τὴν ὕψαιαν ἐπιστολήν σου καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ μοῦ γράψῃς σὺντά) Λαρωσατοφῆ Κωνσταντίνου (εὐχαριστῶ ἔστειλα.) Νεκρήσαν Κωνσταντίνου (ἔστειλα) Βασιλοῦσαν τῆς Κύπρου (ἔστάλησαν ἐπὶ συστάσει) Ὠρίων (ἔχει καλῶς· εὐχαριστῶ πολὺ) Ἰνὰ Καστε. (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα· γράφει μοῦ ὅσα θέλεις, δὲν μὲ ζαλιεῖς) Ἑλληνοπούλιαν τοῦ Αἰμου (ἔστειλα· ποῦς; ἔχει, καμμιὰ φορὰ...) Ἑλληνικήν Νίκην (ἔστειλα· δεκτὴ μετὰ πάσης χαρῆς) Δοξαμῆνο 1912 (ἔστειλα κ' εὐχαριστῶ διὰ τὸ ἔξοχον ἐνδιαφέρον) Θέτιδα Α. Καρ. (ἐλεύθερον εἶνε καὶ λάδε το.) Λαρωσατοφῆ Νίκην (ἔστειλα) Μαρωδιῶν Χρ. Σ. (στέλλονται ταχτικά) Μόνωσον, Ἀθ. Ἀντίπαν, Σημαιοφόρον Ἑλληνα, Νεοῦσαν τοῦ Ἐδέλειου, Συμμαχικὸν Σιγατῶν, Μαρωμένο Φοῦλι, Ἀθηναῖον Ἰππότην, Θαλασσοκράτειραν Ἑλλάδα, Ἐθνηκὴν Αἴγλην, Ἀροπούλιαν κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαθα μετὰ τὴν 27ην Δεκεμβρίου, ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

135ος Διαγωνισμὸς Ἀύσεων Δεκεμβρίου—Μαρτίου

(Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 17ης Φεβρουαρίου)

42. Δεξιόγραφος

Τὸ ποῖτόν μου εἶνε νότα,
Τέλλο συμπλεκτικόν,
Καὶ πρόσωπον τὸ τρίτον
Τῆς Παλαιᾶς γνωστῆς.
Ἄν ὄλ' αὐτὰ ἐνώσῃς,
Μία νῆσον θὰ δηλώσῃς.

*Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνοπούλου τοῦ Αἰμου.

43. Στοιχειόγραφος μετ' Ἀναγραμματοῖμο.

Τῆς Ἑλλάδος μία γῆρα
Εἰς τὸ στήθος μπαίνει τώρα,
Ἐν τῆς γράμμ' ἂν ἀφαιρήσῃς
Κ' ἐν τῆς ἄλλο μεταβίβῃς.

*Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Δαφνοπόλου.

44. Διπλοῦς Στοιχειόγραφος.

Εἶνε νῆσος τῆς Ἑλλάδος,
Δύο γράμματ' ἂν τῆς βγάλῃς;
Ἐ ἄλλη νῆσον τῆς Ἑλλάδος
Παρευθὺς τῶν μεταβίβῃς.
Κ' ἂν τῆς βγάλῃς καὶ τὸ τρίτον,
Ἄλλοτε θεότης ἦτον.

*Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Δαφνοσοφῆος Κωνσταντίνου.

45. Τονόγραφος.

Εἶμαι κοινὸν ἐπίθετον
Κ' ἔχω πολλὴν ἄβαν...
Μὲ ἄλλον τόνον, ποταμὶς
Εἰς τὴν Μακεδονίαν.

*Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Κορυθαίου τοῦ Ἐπιερῶς.

46. Κενωμένον καὶ ἀνεστραμμένον Κυβόλεξαν.

- 1.— Ἡ Ἀμαλία ἦτο σύζυγος τοῦ Ὁθωνοῦ.
- 2.— Αὐτὸ εἶνε πνεῦμα δασοῦ.
- 3.— Ὁ Νίκος ἔχει βῆμα μὲ πυρετό.
- 4.— Αὐτὸ τὸ νῆμα εἶνε βαρβακερό.

*Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Φόλιακος τοῦ Μοριχοῦ.

47. Ἀσπῆ

* * * Νάντικατασταθῶν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων ὡς ὅστις νάναγιφάσεται: Ὁρίζοντις πέλονος, καθέτος; Μόσσα διαγωνίως δὲ θαλάσσιον ζῶον * * * καὶ ἀπέραντος βυρὰ ἔκτασις.

*Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Δεοντιδέως.

48. Ἐπιγραφή

Γ Ρ Ε Ω Ι Ο
Λ Δ Δ Σ Ο Θ Ο
Σ Ν Μ Κ Α Ι Α
Λ Π Ε Δ Κ Α Π

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης. *Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἀθηναίου Ἰππότη.

49. Ἀκρόστιχος μετὰ Ποικίλης Ἀκροστιχίδος.

Τὰ μὲν ἀρχικά τῶν κίτθω ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ἀρχαίαν πόλιν ἢ μέρος τοῦ ποδῆς. Τὸ δὲ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθέτης, θηρίον:

1. Νίος ὀμπρικόυ ἥρωος.
2. Ζῶον γρησμήν.
3. Πόλις τῆς Ἰταλίας.
4. Ἐρπετόν.
5. Φυτικὴ τροφή.

*Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ματωμένο Φεγγάρι.

50. Φωνητοῦλιπον

τ - μ - ν - * - χερπτις - τς - ψχς

*Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Φιλοπάτριδος

51. Γρίφος

Π Π Π
Π Π Π
Π Π Π
Π Π Π
Π Π Π
Π Π Π

*Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Ἀδρας τῆς Μουρλαῶς

ΜΙΚΡΑΙ ἈΓΓΕΛΙΑΙ

Μαζὲ τῆς Βενετίας, σοῦ εὐχομαι τὸ νέον ἔτος νὰ διέλθῃς αἴσιον καὶ εὐτυχές.—Γ.Χ.Γ. (Π', 27)

Δαφνοσοφῆ Ὀλυμπιονίκην, συλλυπητήριον ἐπὶ ἀπολαίᾳ προσφιλοῦ πατρῶς. «Θρίαμβος». (Π', 28)

ΛΑΤΡΕΥΤΗ ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΣ Ὑποσηφία Δημογραφισματος (Π', 29)

Ἀντιλάσω cartes - postales μὲ Διδας. Προτιμῶ καλλονάς mats. Ἡ διευθύνσις μου: Μαρτιαν Χ. Δικαίου, Καλαμάς.

ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 3ου ΦΥΛΛΟΥ

(*Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 41)

ΑΘΗΝΑΝ: Ἐνδοξον Γεμίπορον, Γ. Σπίνης, Ἐλενη Πετραλί, Τορμυλλοῦλοῦ Η. ΠΕΡΑΙΩΝ: Ἐδῆγγος Μπαλῆας, Τάσης Γ. Γιαννοῦσης, Π. Ι. Μπαμπικαρέσος, Ἰωάννης Ν. Καρδαράς.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ:

- ΒΟΑΟΥ: Β. Κουτσουβέλης.
- ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ: Θεόδωρος Θ. Πάγκαλος.
- ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Μωσῆν Δ. Ἀμπελοκράβδη.
- ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Ν. Μπουρνέλος.
- ΘΗΒΩΝ: Παρρασσή Κωνσταντινίδου.
- ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ: Φώτιος Κυρίτσος.
- ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Ἰουλ. Θ. Ἰωακίμης, Μάρκος Ναζών.
- ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Ἀσημίνα Παν. Ἀλεξανδράτου.
- ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Παῦλος Ι. Δημητριάδου, Β. Δ. Οικονομοῦλος.
- ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Γεωργίος Δ. Σηλιβοῦλης.
- ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ: Ζαφείρ Γ. Παπακωνσταντίνου.
- ΠΑΤΡΩΝ: Ἀλίκη Α. Ἀθανασίου, Παντίνου Ναυτοῦλοῦ.
- ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Γενναῖοφωκος Ἑλλην.
- ΤΥΡΝΑΒΟΥ: Βασίλ. Ἠλ. Τζουμάς.
- ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Γεώργ. Ἀβ. Πράκουρας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:

- ΛΑΒΕΝΑΡΕΪΑΣ: Ἀχιλλεῖον Νῆμα.
- ΚΟΝΙΠΟΛΕΩΣ: Ἀθανάσιος Ἀντίπας.
- ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ: Ἐλενη Διακῆν (1), Ἀικατερίνη Κονῆν (1), Κλεοπάτρα Ι. Καλογεῖρον (1).

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν ἐδόντων ὀφθῆν τὴν λύσιν τὰ ὄνομα ἐπέθεσαν εἰς τὴν ἀποστολὴν καὶ ἐληφάθη ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ, ἡ ὁποία ἐνεργάση διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς Ἰανουαρίου. Πισωνάζουν δε. 0,50 διὰ τὸν προσεχῆ Διαγων.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Διαγωνισμοῦ τοῦ 1912,

κόκκινα μὲ χρυσοὶ γράμματα, δι' ὁσους θέλουν νὰ χρυσοδέσουν τὰ φυλλάδια τῶν εἰς τὸμον, εἶνε ἤδη ΕΤΟΙΜΑ καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖον μᾶς. Στέλλονται δὲ ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας τὸ ἀντίτιμον, δραχ. ἢ φρ. 1,75.